

Statens kriminaltekniska laboratorium
581 94 LINKÖPING

Tillsyn mot elimineringsdatabasen vid Statens kriminaltekniska laboratorium

Datainspektionen meddelar följande

BESLUT

Datainspektionen konstaterar att den jämförelse som Statens kriminaltekniska laboratorium gör mellan DNA-profiler i laboratoriets elimineringsdatabas och det spårregister som förs med stöd av 4 kap. 5 § polisdatalagen (2010:361) inte är förenlig med gällande rätt.

Datainspektionen förelägger Statens kriminaltekniska laboratorium att upphöra med all jämförelse mellan DNA-profiler i laboratoriets elimineringsdatabas och DNA-profiler i spårregistret eller på annat sätt behandla DNA-profiler i elimineringsdatabasen för brottsbekämpande ändamål.

SKÄL FÖR BESLUTET

Datainspektionen inledde den 23 mars 2012 tillsyn mot Statens kriminaltekniska laboratorium (SKL) i syfte att kontrollera om den personuppgiftsbehandling som sker i laboratoriets s.k. elimineringsdatabas för DNA är förenlig med gällande rätt.

Inom ramen för tillsynsärendet har Datainspektionen ställt ett antal frågor till SKL i syfte att bilda sig en närmare uppfattning om hur elimineringsdatabasen ser ut och hur de personuppgifter som finns i databasen används. Inspektionen har under ärendets handläggning tagit del av ett antal dokument från SKL, bl.a. samtyckesblankett, interna föreskrifter, rättsutredningar och instruktioner.

Närmare om elimineringsdatabasen och dess användning

SKL har i svar på frågor som Datainspektionen har ställt till laboratoriet uppgett i huvudsak följande.

En DNA-profil kan utgöra ett mycket starkt bevis och med stor tillförlitlighet visa om en person kan ha avsatt ett visst biologiskt spår på en brottsplats, eller inte. Tilltron till DNA som bevis är generellt sett hög inom såväl rättsväsendet som samhället i stort. Det faktum att det idag går att ta fram DNA-profiler med hjälp av mycket små mängder DNA, medför att processen med spårsäkring, spårhantering och analys blir ytterst känslig för kontamination, dvs. en oavsiktlig överföring av DNA. När endast DNA från enstaka celler analyseras är tekniken i denna del särskilt känslig. Om en person som direkt eller indirekt hanterat ett brottsplatsspår tillför sitt DNA, är det troligt att det tillförda DNA:t kommer att ha avsatts i sådan mängd att det kommer att upptäckas vid analys och dölja det DNA som gärningsmannen har avsatt eller att resultatet av analysen kan bli ett blandat DNA med ett reducerat eller obefintligt värde. I syfte att stärka tillförlitligheten kring den forensiska DNA-verksamheten och DNA-profiler som bevis har SKL upprättat en s.k. elimineringsdatabas på frivillig basis med i första hand DNA-profiler från personal och besökare vid SKL. Databasen innehåller även DNA-profiler från poliser, servicetekniker, hantverkare och personal hos vissa leverantörer av kontaminationskritiska produkter. ENSFI (European Network of Forensic

Science Institutes), som SKL ingår i, beskriver och rekommenderar användandet av elimineringsdatabaser.

Träffar i elimineringsdatabasen används för att bekräfta och spåra kontaminationer enligt följande:

1. i DNA-spår som ska redovisas till uppdragsgivaren
2. i DNA-spår som ska registreras i spårregistret
3. i olika typer av kontrollprov som ska vara blanka (utan DNA) eller innehålla DNA med känd profil

Elimineringsdatabasen utgör också i och med detta ett stöd för att:

1. förhindra att DNA-profiler felaktigt registreras i DNA-spårregistret
2. förhindra att resultat som härrör från kontaminationer redovisas till uppdragsgivaren (polisen, Tullverket m.fl.) och därmed missleder brottsutredningar
3. ge ett erfarenhetsunderlag som kan användas till att förbättra eller korrigera avvikelser i rutiner och därmed minska risken för framtida kontaminationer
4. att tillsammans med annat underlag användas för att uppskatta risknivån för kontamination

Vid upprepade tillfällen har SKL påvisat kontaminerade DNA-spår med hjälp av elimineringsdatabasen. I merparten av dessa fall har DNA:t kunnat härledas till polisens brottplatstekniker, SKL-anställda eller till leverantör av kontaminationskritiska produkter. Därigenom har det undvikits att redovisa missledande resultat till brottsutredningen. Personer som inte är misstänkta för brott ska i hanteringen av biologiskt material tidigt kunna avföras ur systemen. Personal som arbetar med brottsbekämpning i utredningskedjan ska också kunna arbeta på ett rättssäkert sätt och när en kontamination sker måste detta framkomma. Det är också viktigt ur ett kvalitetsperspektiv att få information och ökad kunskap om kontamination för att korrigera och förbättra verksamheten. Det faller sig självklart att då en misstänkt kontamination inte kan förklaras som just varande en sådan måste frågan lämnas vidare för utredning. En DNA-profil i elimineringsdatabasen ska och får inte medföra någon immunitet mot utredningsbarhet och eventuell påföljd, om ett brott har begåtts av en person som finns i elimineringsdatabasen.

SKL behandlar personuppgifter i elimineringsdatabasen med stöd av personuppgiftslagen (1998:204) (PuL). Även den jämförelse som sker mellan DNA-profiler i elimineringsdatabasen och spårregistret sker med stöd av PuL. De personuppgifter som behandlas består av DNA-profiler (dvs. den

sifferkombination som framkommer vid analys av de aktuella områdena i arvsmassan). I en kriminalteknisk DNA-profil framkommer inga egenskaper, karakteristika eller genetiska dispositioner.

SKL anser inte att laboratoriet behandlar s.k. känsliga personuppgifter i elimineringsdatabasen utan endast, ur egenskapsperspektiv (utöver kön), intetsägande sifferkombinationer.

Varje DNA-profil har ett löpnummer. Vid en träff i elimineringsdatabasen framkommer endast DNA-profilen och det tillhörande löpnumret. För att få tillgång till vem DNA-profilen tillhör används det aktuella löpnumret som nyckel vid genomgång av den pärm med samtyckesblanketter som förvaras i säkerhetsskåp. Det finns sammanlagt elva personer (tillhörande två olika behörighetsnivåer) som har åtkomst till elimineringsdatabasen. Av dessa har fyra direkt åtkomst till databasen och kan söka, registrera eller ta bort DNA-profiler. De övriga sju kan utföra sökningar i databasen. Vid en sökning kan man inte se de DNA-profiler som finns i databasen. Alla sökningar i databasen loggas automatiskt i CODIS, medan kopplingen mellan löpnummer och namn i pärmen loggas manuellt på ett loggblad. Mot bakgrund av vad som kan ses vid sökning i databasen anser SKL att det inte har varit nödvändigt att utföra loggkontroller.

SKL genomför en jämförelse mellan alla nya DNA-profiler från undersökta brottsplatsspår och elimineringsdatabasen. Jämförelsen sker varje vardag och går till enligt följande. Nya brottsplatsspår läggs in i spårregistret. Därefter jämförs de med elimineringsdatabasen. Dessutom kan operatören manuellt skriva in en DNA-profil som ska sökas mot elimineringsdatabasen, t.ex. när kontrollprover har kontaminerats.

Eventuella överensstämmelser (träffar) mellan DNA-profiler i elimineringsdatabasen och DNA-profiler i spårregistret utreds enligt fastställda rutiner (beskrivna i SKL-104), beslutsbilaga 1. Inom ramen för en kontamineringsutredning tas även kontakt med berörd polismyndighet för att ta reda på omständigheter kring brottet. Om utredningen inte bedöms kunna belägga att DNA:t, som gett överensstämmelse, tillförts genom oavsiktlig kontamination, överlämnas frågan till polisens internutredare eller åklagare. En person kan således komma att bli identifierad som gärningsman med hjälp av en DNA-profil som har lämnats till elimineringsdatabasen.

Ändamålet med personuppgiftsbehandlingen i elimineringsdatabasen är enligt SKL, såsom framgår ovan, att spåra eller upptäcka DNA-kontaminationer och därigenom undvika att rapportera svar som leder

uppdragsgivaren på fel spår i en brottsutredning, samt att med erhållna erfarenheter kunna förbättra SKL:s processer avseende hanteringen av bevismaterial och biologiska spår i syfte att minimera eller i bästa fall helt undvika risken för framtida kontaminationer.

De personer som ombeds lämna DNA-prov till elimineringsdatabasen är de som arbetar med bevismaterial som undersöks och analyseras med avseende på biologiska spår och DNA, samt de som av andra skäl vistas i eller besöker de lokaler och laborierutrymmen där bevismaterial undersöks eller analyseras. Det innebär att SKL-personal i stort, all personal på laboratoriets biologienhet, merparten av övriga anställda vid SKL, städpersonal, några av polisens kriminaltekniker, servicetekniker och hantverkare, samt personal vid tillverkare av kontaminationskritiska förbrukningsartiklar idag finns registrerade i elimineringsdatabasen. I databasen finns även, efter rekommendation från ENSFI, DNA-profiler från kontaminationer i kontrollprov som ännu inte har kunnat utredas (och härledas till någon person). För närvarande är drygt 500 personer registrerade i elimineringsdatabasen (varav SKL-personal 64 %, servicetekniker 9 %, poliser 5 %, städpersonal 4 %, leverantörer 2 %, samt besökare och övriga 9 %). Anledningen till den begränsade andelen poliser är ett pågående projekt kring elimineringsdatabasen som leds av Rikspolisstyrelsen (RPS).

Inför provtagningen, som är frivillig, ges information och inhämtas de registrerades samtycke i enlighet med beslutsbilagorna 2-4. Samtycket är skriftligt.

När det gäller gallring av elimineringsdatabasen, finns idag inga fasta gallringsfrister. Det beror bl.a. på att möjligheterna med DNA-tekniken ständigt utvecklas och det kommer alltid att föreligga ett visst, om än begränsat behov, av tillgång till "gamla" DNA-profiler när gammalt bevismaterial ska undersökas. För att kunna kontrollera att analysresultaten inte härrör från personer som ursprungligen hanterade ett visst material finns idag ingen generell gallringstid för DNA-profiler i elimineringsdatabasen. Gallring sker därför endast när en registrerad person själv begär det, men frågan om gallring ses för närvarande över i det projekt kring elimineringsdatabasen som RPS leder. SKL bedömer att en rimlig generell gallringstid bör ligga på någonstans mellan ett och tre år efter avslutad anställning, alternativt efter byte av anställning, exempelvis inom polisen.

SKL anser inte att en anonymiserad databas skulle vara möjlig utifrån SKL:s verksamhetskrav eftersom den skulle få en starkt begränsad funktion vilket i sin tur skulle medföra att hela syftet med databasen skulle kunna ifrågasättas.

Möjligheterna att utreda om det är fråga om en kontamination eller inte i ett enskilt fall skulle avsevärt försvåras eller till och med omöjliggöras. Det skulle inte heller kunna utredas hur kontaminationen gått till. Kopplingen till person vid en träff mot elimineringsdatabasen är väsentlig ur rättsäkerhets-, integritets-, och kvalitetsperspektiv.

Datainspektionens bedömning

Inledning

Syftet med detta tillsynsärende har varit att Datainspektionen ska bedöma om den behandling av personuppgifter som SKL utför avseende elimineringsdatabasen är laglig eller inte. Inspektionen finner inte anledning att i någon del ifrågasätta syftena för vilka SKL behandlar personuppgifter i databasen, däribland vikten av att laboratoriet har ändamålsenliga metoder för att kunna upprätthålla en hög tillförlitlighet i de undersökningar och analyser som laboratoriet utför. Datainspektionen är också väl medveten om det höga bevisvärde som utlåtanden från SKL har i brottmålsprocesser och vikten av att de svar som SKL redovisar till sina uppdragsgivare är korrekta. När det gäller bedömningen av lagenligheten i den verksamhet som Datainspektionen har att granska i detta ärende, är i första hand den jämförelse som sker mellan DNA-profiler i elimineringsdatabasen och DNA-profiler i spårregistret av intresse.

Har SKL lagligt stöd för att jämföra DNA-profiler i spårregistret med DNA-profiler i elimineringsdatabasen?

I PuL finns allmänna bestämmelser om behandling av personuppgifter och de gäller i och för sig även behandling av personuppgifter i form av DNA. Bestämmelserna i PuL gäller dock endast om det inte finns en särreglering (t.ex. en registerlagstiftning) som träffar en viss behandling av personuppgifter, 2 § PuL. För behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet såvitt nu är av intresse, gäller sedan den 1 mars 2012 polisdatalagen (2010:361) med anslutande polisdataförordning (2010:1155). Dessförinnan gällde äldre lagstiftning i form av polisdatalagen (1998:622) med tillhörande polisdataförordning (1999:81). I de delar som rör behandling av DNA-profiler är bestämmelserna i allt väsentligt desamma i den gamla och den nya lagstiftningen.

När det gäller behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet ska således polisdatalagen (2010:361) och polisdataförordningen (2010:1155) tillämpas. Enligt polisdatalagen får det finnas tre register i vilka DNA behandlas i polisens brottsbekämpande verksamhet (och bara för detta ändamål); nämligen utredningsregistret (DNA-profiler från misstänkta personer), DNA-registret (DNA-profiler från dömda personer) och spårregistret (DNA-profiler som inte kan hänföras till en identifierbar person). I 4 kap. polisdatalagen finns uttömmande bestämmelser om de tre registrens innehåll, användning och gallring. Det innebär att registren inte får innehålla andra uppgifter, användas på annat sätt eller uppgifterna i dem sparas under längre tid än vad som anges i de aktuella bestämmelserna. Dessutom stadgas i 3 kap. 2 § 2 st polisdatalagen att DNA-profiler inte får göras gemensamt tillgängliga (utöver de särskilda register som finns upptagna i 4 kap. polisdatalagen).¹ Det är RPS som får föra register över DNA-profiler i enlighet med 4 kap. 2-10 §§ polisdatalagen och som är personuppgiftsansvarig för de tre registren med DNA, men SKL hanterar registren i egenskap av personuppgiftsbiträde (4 kap. 1 § polisdatalagen, samt prop. 2009/10:85, sid. 72) . Det innebär att SKL är skyldigt att följa bestämmelserna i 4 kap. polisdatalagen när laboratoriet hanterar något av de tre DNA-registren. Datainspektionen anser således, i motsats till SKL, att all personuppgiftsbehandling som sker med anledning av ett uppdrag bestående i en spårundersökning i en förundersökning eller annat uppdrag som brottsbekämpande myndigheter (t.ex. polisen) har gett till SKL inom ramen för sin kärnverksamhet (brottsbekämpning) och där DNA-registren i 4 kap. polisdatalagen används, sker för brottsbekämpande ändamål och att all användning av de tre DNA-registren i polisdatalagen utanför den brottsbekämpande verksamheten är otillåten (förutom underlättande av identifiering av avlidna). Det innebär i sin tur att PuL inte kan utgöra rättslig grund för en behandling av personuppgifter som innefattar en jämförelse med DNA-profiler i spårregistret.

Enligt den uttömmande bestämmelsen i 4 kap. 5 § polisdatalagen får spårregistret innehålla DNA-profiler som har tagits fram under en utredning av brott och som inte kan hänföras till en identifierbar person. Utöver DNA-profiler får spårregistret innehålla upplysningar som visar i vilket ärende profilen har tagits fram samt brottskod. Enligt 4 kap. 6 § polisdatalagen får DNA-profiler i spårregistret jämföras med DNA-profiler

1. som inte kan hänföras till en identifierbar person
2. som finns i DNA-registret, eller

---

¹ Regeringen ansåg att förbudet var viktigt av integritetsskyddsskäl, eftersom det därigenom säkerställs att det inte skapas uppgiftssamlingar med DNA-profiler vid sidan av de särskilda register där DNA-profiler får användas, prop. 2009/10:85, sid. 144 f.

3. som kan hänföras till en person som är skäligen misstänkt för brott.²

Det sagda innebär således att det endast är tillåtet att använda spårregistret för brottsbekämpande ändamål, samt att DNA-profiler i registret endast får jämföras med DNA-profiler från andra spår, från dömda eller från personer som är skäligen misstänkta för brott (samt, om det skulle kunna bli aktuellt, för att underlätta identifiering av avlidna personer i enlighet med 4 kap. 1 § polisdatalagen). Datainspektionen kan konstatera att den elimineringsdatabas som SKL har byggt upp innehåller identifierbara DNA-profiler från personer som inte tillhör någon av de kategorier som nämns i 4 kap. 6 § polisdatalagen. Det innebär i sin tur att gällande lagstiftning inte tillåter jämförelser mellan DNA-profiler i spårregistret med DNA-profiler i SKL:s elimineringsdatabas eller annan motsvarande databas. I förarbetena till polisdatalagen var regeringen dessutom tydlig med att en utvidgad användning av DNA-registren (utöver underlättande av identifiering av avlidna personer) skulle innebära en betydande utvidgning av användning av registren och att sådana förändringar inte bör genomföras utan att frågan utreds närmare (prop. 2009/10:85, sid. 230 ff.).

Sammanfattningsvis innebär detta att SKL:s jämförelse mellan DNA-profiler i spårregistret och DNA-profiler i elimineringsdatabasen inte är förenlig med gällande rätt. Datainspektionen förelägger därför SKL att upphöra med all sådan jämförelse. Inspektionen anser dessutom att även om jämförelsen mellan nya brottsplatsspår och elimineringsdatabasen skulle ske i ett skede innan det att brottsplatsspåren läggs in i spårregistret (t.ex. i en separat databas), dvs. att det rent formellt inte skulle vara fråga om en jämförelse mellan elimineringsdatabasen och spårregistret, är det ändå fråga om en jämförelse som sker i den brottsbekämpande verksamheten utan att stöd för behandlingen eller för den separata databasen finns i polisdatalagen (eller annan tillämplig lagstiftning). Föreläggandet ska därför avse all behandling av DNA-profiler i elimineringsdatabasen för brottsbekämpande ändamål.

Följande kan också tilläggas. Syftet med den behandling av personuppgifter som utförs med stöd av 4 kap. polisdatalagen är att bekämpa brott och för det ändamålet får spår från brottsplatser endast jämföras med misstänkta och dömda personers DNA-profiler (samt med andra spår). På det sätt som elimineringsdatabasen används av SKL när en överensstämmelse sker, kan en person i slutändan komma att bli identifierad som gärningsman (eller

---

² Enligt 4 kap. 6 § 2 st polisdatalagen får DNA-profiler i spårregistret även jämföras i andra fall om det är nödvändigt för att fullgöra en internationell överenskommelse som Sverige efter riksdagens godkännande har tillträtt eller om det följer av en EU-rättsakt (t.ex. Prumrådsbeslutet).

placeras på en brottsplats) med hjälp av den DNA-profil som han eller hon har lämnat till elimineringsdatabasen, trots att personen i andra fall inte hade funnits registrerad i något av de register som får användas för att identifiera gärningsmän (DNA-registret eller utredningsregistret). Det innebär i sin tur att elimineringsdatabasen i vissa fall kan få funktionen av ett fjärde DNA-register som kan komma att identifiera personer inom ramen för en pågående brottsutredning. Även om databasen idag endast innehåller ca. 500 personer, framgår det av de svar som SKL har lämnat till Datainspektionen att elimineringsdatabasen kan förväntas växa framför allt genom registrering av fler poliser. Som en relevant jämförelse i sammanhanget kan också nämnas att DNA-profiler som tas av t.ex. en målsägande eller ett vittne i ett brottmål inte får användas för att undersöka om dessa aktörers DNA-profiler överensstämmer med DNA-profiler i spårregistret och därigenom kunna binda personerna till ouppklarade brott som de eventuellt har begått.

Skäl föreligger att uppmärksamma regeringen på Datainspektionens bedömning av elimineringsdatabasen för DNA-profiler och dess användning. Datainspektionen översänder därför en kopia av detta beslut till regeringen (Justitiedepartementet).

Eftersom RPS är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som sker i spårregistret, översänds en kopia av beslutet även till styrelsen.

Är SKL:s elimineringsdatabas ett olagligt DNA-register även om databasen inte används för brottsbekämpande ändamål?

När det sedan gäller lagligheten av eliminationsdatabasen som sådan (dvs. även om den inte används för jämförelse med spårregistret eller annan behandling inom ramen för polisens brottsbekämpande verksamhet och inom polisdatalagens tillämpningsområde), blir nästa fråga att bedöma om elimineringsdatabasen lagligen kan föras och användas endast för icke brottsbekämpande ändamål, t.ex. för metodutveckling, tester och övningar i SKL:s interna verksamhet. Datainspektionen anser i den delen inledningsvis att elimineringsdatabasen utgör ett DNA-register (i form av en strukturerad behandling av personuppgifter). I 9 § PuL finns grundläggande bestämmelser för behandling av personuppgifter som måste beaktas. SKL har upplyst om att det idag inte sker någon gallring av elimineringsdatabasen annat än när de registrerade själv begär så, att SKL själva bedömer att en lämplig gallringsfrist är mellan ett och tre år, samt att bl.a. frågan om gallring för närvarande utreds inom RPS. Av 9 § i), som är en av nio punkter som återfinns i 9 § PuL, framgår

att personuppgifter inte får behandlas under längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålen med behandlingen. Att personuppgifter inte sparas under längre tid än vad som behövs är en viktig del av integritetsskyddet vid behandling av personuppgifter. Det kan dessutom nämnas att huvudregeln är att uppgifter som behandlas hos myndigheter, enligt allmänna arkivbestämmelser, ska bevaras om det inte finns särskilda gallringsbestämmelser i lag eller förordning som stadgar att uppgifterna ska gallras (som t.ex. i 4 kap. polisdatlagen avseende DNA-registren där undantag från tillämpning av gallringsbestämmelserna inte ens finns för historiska, vetenskapliga eller statistiska ändamål). Mot den bakgrunden kan det således ifrågasättas om det alls är tillåtet för SKL att gallra DNA-profilerna i elimineringsdatabasen ens när den registrerade begär det. Bl.a. ovan nämnda omständigheter är sådana som enligt Datainspektionen starkt talar för att den behandling av DNA-profiler som SKL utför i elimineringsdatabasen för icke brottsbekämpande ändamål ska ha stöd i lag och att det i lag även uttömmande ska anges vilka förutsättningar, inklusive gallring, som ska gälla för databasen.

En annan fråga som ur ett PuL-perspektiv aktualiseras i sammanhanget är den om giltigt samtycke till behandling av personuppgifter i arbetslivet. Av en rättsutredning som SKL har gett in i ärendet framgår att en vägran från SKL-anställda att lämna sitt DNA (för det fall SKL beslutar att införa elimineringsdatabas med, som det får förstås, obligatoriskt deltagande för SKL:s personal) torde utgöra en arbetsrättslig saklig grund för uppsägning av personliga skäl under åberopande av arbetsvägran eller inkompetens. Det ger ett intryck av att det för de anställda vid SKL inte heller idag finns någon i PuL:s mening reell valmöjlighet (eller alternativ) när det gäller frågan om man vill vara registrerad i elimineringsdatabasen eller inte. Liknande frågetecken aktualiseras beträffande registrering av vissa kategorier av poliser, men även avseende andra kategorier av registrerade. Sammanfattningsvis gör Datainspektionen bedömningen att det i nuläget i vart fall är mycket tveksamt om SKL:s elimineringsdatabas, även i det fall då uppgifterna i databasen endast används utanför det brottsbekämpande området, är laglig i sin nuvarande form också för detta ändamål och det ankommer på SKL att säkerställa att den frivillighet som ska finnas är reell, alternativt utreda om registrering kan ske utan samtycke med stöd av någon av grunderna i 10 § PuL.

Avslutningsvis ser Datainspektionen inget hinder mot att SKL, när det gäller behandling av DNA-profiler i elimineringsdatabasen för icke brottsbekämpande ändamål (interna tester m.m.), till dess samtliga krav i PuL är uppfyllda, använder elimineringsdatabasen i avidentifierad form, dvs. på så

sätt att det endast går att konstatera att en överensstämmelse mellan en DNA-profil i elimineringsdatabasen och en test- eller provprofil finns, men att överensstämmelsen inte går att hänföra till en viss person.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Göran Gräslund i närvaro av chefsjuristen Hans-Olof Lindblom, tillsynschefen Britt-Marie Wester, samt juristerna Katarina Tullstedt och Nicklas Hjertonsson, föredragande.

Göran Gräslund

Nicklas Hjertonsson

Hur man överklagar

Om ni vill överklaga beslutet ska ni skriva till Datainspektionen. Ange i skrivelsen vilket beslut som överklagas och den ändring som ni begär. Överklagandet ska ha kommit in till Datainspektionen senast tre veckor från den dag beslutet meddelades för att kunna prövas. Datainspektionen sänder överklagandet vidare till Förvaltningsrätten i Stockholm för prövning om inspektionen inte själv ändrar beslutet på det sätt ni har begärt.

Kopia för kännedom till:

Justitiedepartementet, 103 33 STOCKHOLM

Rikspolisstyrelsen, Rättsavdelningen, Box 12256, 102 26 STOCKHOLM

Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden, Box 22525,
104 22 STOCKHOLM